

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 239
Miercuri,
6
noiembrie
1991
3 lei

SUCCESUL EȘECULUI (?)

La presiunea minerilor, guvernul Roman a cedat, a căzut — oamenii subpământurilor (păcăliți și de această dată) au fost doar tirnăcopul, minuit de... cine a mai tras sforile și foloasele și-n alte dați.

(Schimbarea domnilor, bucuria nebulilor — cu atât mai abilită cu cât nu s-a schimbat nimic.)

Tinărul poliglot, căzut din scaun nu și-a turrit nasul, nu și-a juit nici genunchii — dovadă că și poartă, mai departe, organul olfactiv pe sus; tropăie neobosit prin țară și peste hotare. Atunci, de ce, după „cădere” a pus buza, bostumflat? Oare, cu istețimea lui să nuse fi prins care e jocul maestrului Iliescu? Sau, poza de victimă, n-a fost decit obrocul sub care trebuie vîrît, iarăși, electoratul? Oricum, „eșecul” guvernului Roman tînde să se transforme într-un succes — al stîlpilor neocomunismului (comunism sadea) al F.S.N.-ului, folosindu-se aceeași polifonie a... urechilor scărpinate peste cap.

Stolojan cu guvernul lui de deschidere (a ușilor întredeschise — în nici un caz pentru o

democrație reală, pentru transparență — de către predecesorul său) va da chix. Nu noi cobim, i-au cobit-o, „mai pe dedesubt” alții, pentru a ieși ei deasupra.

Fostul premier și F.S.N.-ul său, compromiși prin compromiterea economiei, a reformei în general, acum au „tot dreptul” să spună lumii: cînd mai aveam doar un pas pînă la limanul fericirii multilaterale ne-a fost luată treapta... salvatoare.

Cînd noul guvern (un fel de-a spune — nou) se va îngloba pînă-n gît în ruina generală, fostul prim și F.S.N.-ul său or să vî scoată ochii cu: pîi vedeți că tot noi eram mai buni — și sîntem singurii capabili de-a salva țara!

Și-i veți vota tot pe ei.

Opoziția e slabă, n-are lideri cu priză, este neunită; compromisul P.N.L. i-a mai adus un bobîrnac.

De aceea și cei mai lucizi sînt puși în situația cetățeanului turmentat: dar noi, cu cine votăm?

Traian SUCIU

— interviu cu domnul NICOLAE MANOLESCU, președintele

Partidului Alianței Civice — (III)

„Revoluția ne-a găsit fără o clasă politică”

— A lăsa la o parte pana pentru a lua balanța politicii este un lucru grav. Ce v-a îndemnat să luați această decizie?

— Între pana criticului și... nu știu dacă tocmai balanța este cel mai potrivit instrument al politicianului... a mai existat pana comentatorului politic. Primul meu impuls a fost de a-mi păstra vechiul instrument schimbîndu-i doar adresa. La un moment dat mi-am dat seama că e relativ ușor să încerci să analizezi ceea ce fac alții și să-ți spui punctul de vedere, ba chiar să-i penalizezi cînd ți se pare că au greșit sau să-i lauzi cînd ți se pare că reușesc. Spun că e relativ ușor pentru că adevărata greutate nu este de a le sugera altora ce să facă sau de a-i certa pentru ce au făcut prost, adevărata dificultate constă în a face. În momentul de față, la noi în țară, este o imensă nevoie de oameni care să facă ceva, care să se angajeze. Revoluția ne-a găsit fără o cla-

să politică propriu-zisă, dacă exceptăm clasa activiștilor de partid care au fost și au rămas în parte la putere. Aceștia sînt „o clasă de tip nou”, cum i-ar fi plăcut lui Ceaușescu să spună, care după ce ne-au adus în sapă de lemn vor acum să transforme sapa aceasta de lemn într-o sapă de lemn lucrat cu ornamente. Problema era de a găsi oamenii care, încetul cu încetul, să înlocuiască această clasă de activiști și să devină clasa politică a unei Românie democratice. Oamenii aceștia nu existau și nu puteau fi făcuți peste noapte, trebuia un sacrificiu al cuiva, al unei părți măcar din intelectualitate. O renunțare la confortul, desigur, mult mai mare, de a rămîne acasă sau de a te mărgini să comentezi ce fac alții. Viața po-

(continuare în pag. a II-a)

Marius GHEORGHIU

Citiți în pag. a II-a

De ce acum, D-le președinte ILIESCU?

Totdeauna la dispoziția clienților

Este deviza sub care și-a deschis porțile recent firma „GAUDEAMUS”, cu sediul pe strada Lungă nr. 4. Așa cum ne informază d-na Claudia Scutea, patronul firmei, „Gaudeamus” S.N.C. își propune să ofere clienților acel „ceva” de care are

nevoie, la prețuri deosebit de accesibile, și nu să obțină profit imediat, cu orice mijloace.

Pe lângă magazinul propriu de desfacere, unde vă întîmpină cele mai diverse produse — de la dulciuri la confecții pentru adulți și copii, încălțăminte,

blugi — cu regim de consignație, „Gaudeamus” a deschis un magazin de mobilă (vînzări, achiziții, consignație).

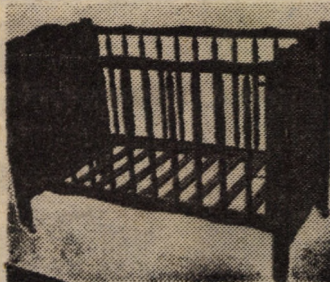
Atragem atenția că este vorba de prima firmă sibiană care s-a orientat în acest sens.

„Gaudeamus” S.N.C. vă oferă mobilier de cea mai bună calitate. Aprovizionarea se face direct de la producător (fapt ce pe cumpărător îl scutește de plata numeroaselor adaosuri). Firma dispune așadar de un magazin propriu de desfacere și condiții optime de depozitare. Pentru viitorul apropiat se are în vedere și primirea de comenzi pentru mobilă, de la clienți.

Nu uitați: cea mai sigură, eficientă și necesară investiție pentru dumneavoastră o reprezintă „Gaudeamus” S.N.C., care vă oferă: garnituri de sufrag-

rie, dormitor, birouri, pătuțuri, biblioteci, comode, fotolii, mese cu scaune, canapele, majoritatea din lemn masiv, de foarte bună calitate, la prețuri foarte avantajoase. Livrarea imediată! Nu uitați această adresă: „GAUDEAMUS” S.N.C., strada Lungă nr. 4. (5273)

Gabriela BALAN

Lucian FILIP

Criza de Guvern

Ce este o criză, se știe. Pe oricine, ficatul, rinichii, situația economică, iubita l-a adus, măcar o dată, într-o astfel de stare. Ce este un guvern, cu toate că nu ați avut ocazia să vedeți și la noi unul care să merite acest nume, să zicem că, din lecturi, știți. Dar ce este o criză de guvern, a unuia post-ceaușist, e imposibil să știți, pentru că nu știu nimeni.

Întii, nimic nu se știe datorită fermoarului de la perdeaua de nori ce înconjoară „Olimpul” guvernării noastre, care stă mereu tras; deci vizibilitate directă — zero. În absența știrilor de la sursă, propice este răspîndirea zvonurilor. Acestea, bine dirijate o vreme de profesioniști, încep, în ultimul timp, să prezinte o din ce în ce mai dramatică dereglare, de cînd conducerea noastră bicefală se bate — aici e paradoxul — cap în cap. Spre înmulțirea confuziei se îmbogățesc scenariile.

Senatorul de Buzău, dl. Gelu Voican-Voiculescu, în plin organ legislativ a narat o poveste de groază, de l-a pus în dificultate pe profesionistul Virgil Măgu-

reanu și l-a făcut să salveze de poftă — cinematograful vorbind — pe Sergiu Nicolaescu. Pentru ca totul să fie și mai clar, iar „reconcilierea” să se facă pornind de la exemple concrete, s-a dat publicității raportul Govasna-Harghita și s-a dezbătut, apoi, amănunțit în cel mai înalt for; asta ca să se lămurească pînă și ultimul Ianoși sau Pișta că privatizarea nu înseamnă să aibă fiecare cite o țară proprietate personală.

În aceste condiții de nebulozitate politică se vorbește de existența unui nou guvern, avîndu-l în frunte pe domnul Stolojan. Nici n-a apucat acesta să se instaleze comod în fotoliu și iar se vorbește de criză, de data asta în legătură cu noile alegeri; inițial, a fost considerat omul potrivit pentru această misiune. Fiind, o bucată de vreme, directorul general al vămilor, timp în care nici un colet nu a ajuns la destinatar înainte de a fi bine „vîmuit”, părea cel mai indicat să aplice me-

(Continuare în pag. a II-a)

Constantin IORGULESCU

Ex libris

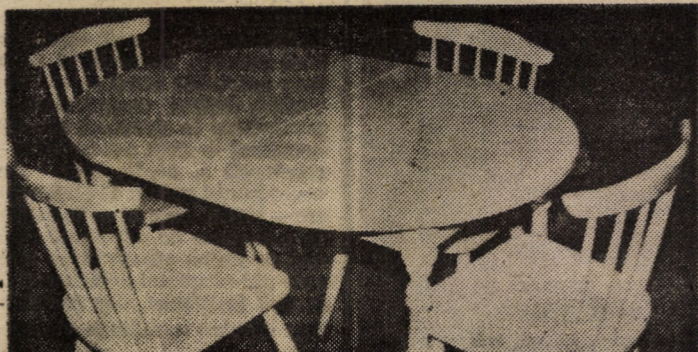
— EXPOZIȚIE DE GRUP
INTERNĂȚIONALĂ —

Cu ocazia manifestărilor legate de sărbătorirea Bibliotecii ASTRA Sibiu — 130 de ani de activitate — Inspectoratul pentru Cultură al județului Sibiu, împreună cu Biblioteca ASTRA au organizat la Galeriile de Artă o expoziție de grafică mică, în miniatură. Pusă sub semnul „Ex-libris” ea reunește autori din Finlanda, Germania, Polonia și România.

Este o variantă expozițională ce demonstrează odată mai mult disponibilitatea domeniului plastic de a întregi (și cuprinde) alte paliere ale esteticului. În orice caz avem de-a face cu o zonă intermediară unde rafinamentul, bunul gust și distincția unesc slova cu grafica, în rezultate unice. Nu întîmplător autorii români ai acestui gen de grafică (din care menționăm pe: Mariana Mortan, Torro Vilmos, Traian Gligor, Jakabhazi Alexandru și Stefan Orth) se opresc în reprezentare la figurile mari ale literaturii române.

Expoziția care poate fi vizitată în orele de program ale Galeriilor de Artă, împlinește varietatea momentelor ce au punctat activitatea deosebită a Bibliotecii ASTRA. Și este o bună piedică pentru „investigarea” de către artist și perceptor, a zonelor de graniță ale artei.

Lucian FILIP

„Revoluția ne-a găsit fără o clasă politică“

(Urmare din pag. 1)

Itlică este o viață extrem de dură și plină de inconveniente și, multă vreme de acum încolo și de riscuri fizice și de altă natură. Pur și simplu mi-ar fi fost rușine de mine însumi să mă mărginesc la a-i bate pe alții pe spate lăudându-i pentru ceea ce fac sau trăgându-i de urechi dacă nu-mi plăcea, fără să încerc și eu să văd cum și ce se poate face. Foarte mulți au încercat și încearcă acum această experiență. Nu încap aici ambiții și poate nici o vocație politică — lucrurile acestea se judecă, mai ales vocația, după. Nu din ambiție am intrat în politică și mulți au făcut la fel, minai ca și mine de alte sentimente decât ambiția. Eu cred că avantajul unei clase politice românești, care s-ar forma acum din intelectualitatea noastră, stă în faptul că ar fi formată din oameni care au reușit, mai mult sau mai puțin, în domeniul lor, care nu sînt niște frustrați, niște ratați, care-și încearcă șansa în altă parte. Nu știu exact care este valoarea activității mele ca istoric, critic literar sau profesor de literatură, dar după ce am scris 20 de cărți și mi-am consacrat cea mai mare parte din viață acestei discipline, cred despre mine că nu sufăr de nici un fel de frustrare. Prin urmare nu fac politică pentru a-mi

găsi succesul într-un domeniu după ce l-am ratat într-altul. O fac dintr-o obligație morală și de onestitate față de mine însumi și față de lumea aceasta în care trăim și care cu adevărat dorește o viață mai bună în care să cunoască prosperitatea, să-și aducă aminte de democrație, de libertate. Cineva trebuie să facă lucrurile acestea, nu putem aștepta, nu ne putem culea pe ideea că se găsește să facă dacă noi nu facem. Când uau dintre colegii mei spun că „politică nu e treaba mea“ sau „politică nu e treaba noastră“, dar i-aș întreba atunci a cui este? Dacă toți spunem că politica nu este treaba mea, eu sînt critic, medic, inginer sau profesor, atunci... a cui treabă e? Într-o țară care n-a avut facultate de științe politice, în care politica a fost confiscată de un oligan, de un mic grup de oameni care au transformat-o într-un instrument de opresiune, de cultivare a interesului propriu, cine trebuie să o facă? Unde să-i găsim pe acești oameni? Când cel ce susține că nu trebuie să facem politică îmi vor arăta locul de unde putem recruta niște politicieni, atunci voi spune da, e adevărat, aceea este pepiniera, de acolo scoateți-i și eu mă voi întoarce la istoria critică a literaturii române.

O lecție de viață

Se pare că n-a fost de-ajuns prezența lui Ioan Todan, comentatorul TVR, la „Cupa Mondială de Rugby“. În semifinale și în finală am avut ocazia să-l auzim și pe tov. Emanuel Valeriu, directorul Televiziunii Române. Care mai mult îl bruia pe Ioan Todan. Căci, de câte ori a intervenit în comentariu, Emanuel Valeriu a făcut-o anapoda. Așa cum ne-a obișnuit în ultima vreme și în alte „domenii de activitate“. Deci, nu doar că și-a deplasat augusta-i persoană pînă la Edinburgh, Dublin și Londra, dar ne-a și plăcut și enervat cu intervențiile sale aiurea. Toate acestea — intrind, desigur, în costul celor 1,78 lei/24 de ore pe care-i plătește fiecare abonat. În fire, degeaba ne facem singe rău... Jocul de rugby este o lecție de curaj, de bărbăție și onoare. O lecție, deopotrivă pentru cei care-l practică cît și pentru (tele)spectatori. O lecție despre asprimea și frumusețea luptei deschise, fără menajamente dar și fără trucuri. O luptă cu reguli precise, în care, dacă îl subapreciezi pe adversar, risți oricînd să te dea peste cap și să-ți „sufle“ victoria.

Bine ar fi ca și răsfățații noștri fotbalști să urmărească mai atent meciurile de rugby, unde se luptă cu ardoare, pînă în ultima secundă, chiar dacă șansele de a obține victoria sînt minime sau chiar nule. La rugby orice protest se sancționează cu o lovitură de pedeapsă. La rugby, la încheierea meciului, învinșii formează un culoar prin care trec învingătorii în aplauzele celor care au pierdut...

Desigur, noi, românii, știm foarte bine multe din lecțiile vieții, însă... Aici e hiba, că nu aplicăm totdeauna ceea ce știm, sau „adaptăm“ după ureche multe din lecțiile învățate. Revenind la rugby și lecția lui despre viață, am putea spune că unii dintre noi, mai ales o parte din cei care ne conduc, comit fel de fel de obstrucții sau sînt surprinși nu o dată, în of-said.

Norocul nostru este că nu ne pierdem firea și nici cugetul cel limpede, moștenite din străbunime. Vorba Poetului din Horodou:

„O luptă-i viață; deci te luptă
Cu dragoste de ea, cu dor.
Pe seama cui? Ești un nemernic
Cînd n-ai un țel hotărît.
Tu ai pe-ai tăi! De n-ai pe
nimeni
Te lupti pe seama tuturor“.

Aviz celor care ne subapreciază... o fac pe riscul lor.

Ovidiu TOMULEȚU

Criza de Guvern

(Urmare din pag. 1)

toda anor urne rezultate din „alegeri libere“, într-o democrație tină, ea a noastră. Se pare însă că unii specialiști i-au depistat o îngrijorătoare înclinație către legalitate, boală de ultimă oră, rară prin părțile noastre. Să fii prim-ministru și să nu-ți depui o candidatură, măcar la Neamț, e alarmant!

Multe, prea multe ipoteze. Nontransparența permite, favorizează chiar, abundența de supoziții. Nu-l exclud a un viitor istoric, înclinat să categorisească trecutul după mulțimea ipotezelor, să denumască gu-

verne de tip Roman, Stolojan etc., guverne supozitoare, mai ales că respectiva epocă e cea care agită lozinele: „lucrul potrivit la locul potrivit“. Așteptînd ceva de la noul guvern, toată lumea așteaptă, stă. Dar e de toată minunea cum hoțiile, mita, îmbogățirile ilicite, continuă în ritm susținut. Cu toate că un epigramist a devenit ministrul justiției — ciudat — pe nimeni nu l-a umflat încă risul. Cît privește cultura, supozițiile sînt mai ascuțite. Lipsa oricărui răspuns privind afacerile de la cabana Calica, de care s-a ocupat presa locală, era pusă, în vremea fostului ministru, pe seama atotputerniciei proverbu-

lui: „Dacă tăceai filozof rămâneai“ și, după cum s-a văzut, domnul Pleșu a preferat să rămână filozof decît ministru. Dar în noul guvern, înlocuit fiind de un producător de vocalize, ar trebui să se audă ceva! Sau n-o fi în voce?

Oricît de ahtiați erau după spectacole strămoșii noștri, romanii, nu acceptau să-i vizioneze pe gladiatori pe stomacul gol și cereau întii pîne. Mulți susțin acum la noi că ar fi cazul să renunțăm la mîscărici. Cum adică, noi, chiar nimic?

Str. Cetății. Sibiu — o cetate a paraginii?

Foto: Iulian PREDA

Dr. Gheorghe TELEA

De ce acum, D-le președinte ILIESCU?

Apariția dv. la televiziune, indignat și afectat în profunzime de starea precară a agriculturii, înconjurat de o mulțime de persoane, care nu știu ce rost aveau la această întrunire, pune o singură întrebare:

De ce așa tirziu, d-le președinte Iliescu și nu acum două luni?

Ați fost foarte pornit contra celor ce au cerut pămîntul înapoi, pămîntul ce a fost luat cu forța (furat) de comuniști, afirmînd că pămîntul să fie dat numai celor ce-l muncesc efectiv. Nu ne miră aceste afirmații ale dv. Ele nu sînt primele și cred că nu vor fi nici ultimele, care să vă arate așa cum ați fost și sînteți — un vechi comunist. Cei deposezați de bunurile lor, au dreptul să și le recapete, mai mult, regimul comunist ar trebui să fie pus să plătească despăgubiri pentru folosirea acestuia, zeci de ani, secătîndu-l. Nu în faptul că pămîntul trebuie restituit tuturor celor de la care a fost furat a adus agricultura la situația de azi, cînd holdele sînt încă pe cîmp și țărna a sosit, ci sabotarea de către cei ce au guvernat țara (F.S.N.-ul). Cine alții erau îndreptățiți, încă din primăvară, să ia măsuri ca S.M.V.-urile să-și alibă combinele, batozele, tractoarele în stare de funcționare, să le asigure combustibilul necesar, decît cei ce guvernau țara? Dar aceștia nu au făcut-o. Ce pot face azi aceste comisii, pe care dl. Președinte le-a putut impune? Pînă cînd se vor organiza, va trece timpul. Va cădea zăpada și, mai mult, domnii prefecți vor rap-

porta ca pe vremuri rezultate pozitive (?).

Guvernului Român i s-a adus mereu la cunoștință situația critică a agriculturii. Mai mult, țărani au venit și s-au plîns că nu pot să strîngă recolta, că nu sînt ajutați. D-le Președinte, situația de azi nu se îndreaptă cu amenințări și cu plasarea răspunderii asupra altora, ci trebuie să recunoașteți că aceasta face parte din dezinformare, pentru a perpetua vechea structură comunistă în agricultură. Faptul că utilajele agricole au stat nefolosite, sau au fost folosite numai de o parte privilegiată și că prefecturile și primăriile nu au luat nici o măsură, indică cert că aceasta a fost o acțiune ce urmărea a dovedi că agricultura colectivizată era mai bună.

În loc să dea prioritate agriculturii, guvernul F.S.N.-ist (Roman) s-a ocupat de consolidarea menținerii sale la putere.

Modul cum se putea evita această situație dezastruoasă a agriculturii, a fost arătat de oameni competenți, pe care nu i-ați auzit...

Laurian TRĂSCA

De „sezon“

„E lung pămîntul, ba e lat“,
De zece zile-i înghețat,
Dar noi mai secăram de zor,
De parcă-i luna lui cupor.

I. MARGINEANU

Prostituția politică

O formulă, lansată de literatura de gang, de felul celei care își caută cititorii prin excitarea curiozității vulgare s-a străduit să acrediteze ideea că „cea mai veche meserie“ de pe lume ar fi cea prin care femeile — o „anumită categorie de femei“ — își câștigă traiul vinzîndu-și trupul. Firește că istoria ar respinge ușor asemenea prejudecăți, pe care bărbații — o „anumită parte dintre bărbați“ — ar fi dispuși să o creadă, deoarece le satisface orgoliile ieftine. Dar nu despre risipirea unei asemenea vulgarități e vorba, ci despre o încercare de me-

ditație în legătură cu un alt aspect al vinzării eului propriu, și anume într-un domeniu în care formula și-ar putea găsi îndreptățiri: în domeniul politic. Aici, în practica manifestărilor și „luptelor“ politice, o asemenea procedură, vinzarea — pentru bani sau avantaje de alt fel — a propriilor puteri și capacități mi se pare într-adevăr o practică străveche — care nu dă semne că ar putea fi ușor depășită de oamenii angajați în cîmpul de acțiune respectiv. Politicieni care să-și schimbe principii și păreri, care să susțină puncte de vedere pe care

și le-au asumat fără nici un fel de convingere intimă, ci doar pentru că asta le aduce beneficii, au existat întotdeauna. Dar parcă în vremea asta a noastră — vremea pe care am trăit-o în ultima jumătate de veac, și pe care, din păcate, continuăm să o trăim, ne oferă exemple nenumărate. Și nu e chiar o mîngiere că orice carte de istorie contemporană, sau orice nouă dezvoltare (din cele care au devenit posibile acolo unde există — comparativ — mai multă libertate și mai multă înțelegere pentru cercetarea sufletului omenesc în adevăratele sale profunzimi și păcate) ne dezvoltă, spuneam, alte și alte exemple. Zilele trecute, un ziar bucureștean relua însemnările unui politolog, din cei care și-au dedicat viața studierii așa zisei „kremolinologii“, adică studiul deformărilor sufletești și sociale produse de revoluția bolșevică și de comunism în Uniunea Sovietică și în sfertul de lume pe care a dominat-o și a desființat-o în bună măsură. Acolo se spunea că Andrei Ianuarevici Vișinski, unul din marii demotatori ai societății rusești și ai istoriei reale a Europei și a lumii, a fost un asemenea prostituat. Aparținînd unei familii burgheze în adevăratul înțeles al cuvîntului, cu o formație strictă — și, se pare, competentă de jurist și expert în drept — a devenit unul dintre cei mai abjecți asasinii, în cuvînt și în fapt, pe care i-a cunoscut istoria. Din păcate, însă, el nu și-a limitat activitatea de intelectual vîndut numai în propria sa țară, ci și-a extins-o — și istoria țării noastre în această jumătate de secol a fost strîmbată și continuă să se arate astfel, deformată și viciată, de bătaia de pumn în masă a acestui ipohimen, care a instalat „puterea comunistă“ la București, în 1945, în ciuda rezistenței regelui adevărat al României și a altor forțe politice.

Partea descurajantă este că asemenea exemple de capitulare în fața avantajelor pe care le oferă puterea, continuă să se ofere privirilor noastre. Să mai vorbim despre surprinzătoarea participare la guvernul actualului orînduirii — cum s-o numim? — românești a, poate, celui mai vechi partid politic al țării noastre — P.N.L. care avea în istoria sa o tradiție de adevărată politică în slujba adevăratelor interese ale neamului românesc? Se invocă justificări, dar gustul amar cu care asistăm la vinzarea sufletului, rămîne.

Realități agnițene (I)

În decursul anilor, nu de puține ori, atât în presa vorbită cât și în cea scrisă, s-a afirmat despre orașul Agnita că ar fi un oraș patriarhal. Nu dorim să contrazicem această constatare, dar am fi nedrepti, în primul rând față de locuitorii acestui oraș și în al doilea rând am rămâne tributari ideii de adevăr dacă nu am afirma că, tratarea problemelor ce privesc viața socio-economică și politică a orașului s-a făcut de o manieră menită a distra atenția că de fapt, în spatele acestei atmosfere de liniște și de tihnă se ascund grave dureri și lipsuri.

Nu cu mult timp în urmă, în coloanele ziarului „Tribuna Sibiului” s-a scris un articol plin de mîhnire sub titlul generic „Ce mai răbdă agnițenii?”. Din păcate, lucrurile arătate aici, pline de realism și obiectivitate, trebuiau, măcar, să atragă atenția de puțin atenția conducerii orașului precum și a conducătorilor instituțiilor și unităților vizate. Toată lumea se aștepta la o cit de mică replică față de cele prezentate, din partea celor vizati, dar lucrul acesta nu s-a întâmplat. Ce putem oare înțelege din această atitudine? Lăsăm pe cititorul agnițean să tragă singur concluziile ce se impun.

Evenimentele din decembrie 1989, conform declarațiilor făcute la timpul respectiv, trebuiau să constituie începutul unor ample transformări pe toate planurile vieții socio-economice, spirituale și politice ale orașului nostru și implicit ale țării. Realitățile, care în evidente lor manifestare pot fi lesne constatate de oricine, vin să contrazică și să spună că de fapt, cam totul a fost o demagogie.

Lacto-barul de pe B-dul V. Milea era în urmă o cițiva ani în permanență solicitat de clienți. Aici își făcuseră cei mai mulți obiceiul să servească deștin și rapid, o mămăliguță caldă, ou smîntînă, omletă, brînzetură, dar și lapte de pasăre, cremă de zahăr ars și alte delicatose. Dacă pe atunci cu greu luai decizia, ca presat de timp să nu calci pragul unității, astăzi ou greu te decizi să o faci și de cele mai multe ori, cum intri așa și ieși. Din două motive: nici mărfurile nu mai sînt cele de altădată, iar prețurile depășesc orice așteptări.

Unitatea aparține azi de S.C. „Resib” S.A. Cum privatizarea s-a făcut la noi după ureche, e firesc să întîlnim la tot pasul greutate și chiar piedici. Dar bunul gospodar trece, de multe ori, hopurile. Sîntem convinși că și situația de la „Lacto” poate fi depășită dacă...

Pentru că am ajuns la inevitabilul „dacă”, iată soluțiile care se întrevăd:

1. Contabilul șef de la S.C. „Resib” S.A. a făcut următorul calcul pentru lucrătoarele de la „Lacto”:

Desfacere — 500 mii lei.
Adaos comercial — 27 la sută = 135 mii lei.
Salarizare — 41 la sută, rezultă 8.200 lei/salar/persoană, 49.250 lei total.

Nu mai în aceste condiții, susține d-lui pe hîrtie, lucrătoarele își pot lua salariul.

Dar din păcate realizările se situează între 11 mii lei și 17 mii lei pe zi. În această situație lucrătoarele de la „Lacto” sînt nevoite să... stea acasă, în concediu fără plată, pe rînd, cam două luni una, pentru a nu fi date disponibile. Iar salariile lor, după cum aflăm la unitate, sînt chiar mai mici decît cele pe care le aveau înainte de Revoluție. E clar că în asemenea condiții unitatea riscă să devină nerentabilă.

2. Lucrătoarele de la „Lacto”

Sediul actual al Primăriei orașului Agnita și în ziua de azi continuă să mai aibă expuse tot felul de materiale propagandistice ca angajamente de producție, dinamici de producție etc., etc., ceea ce ne face să credem că organul în sine și-a schimbat doar denumirea. În rest totul rămînînd neschimbat. La fel, continuă să fie expuse, în locuri cu bună vizibilitate din această instituție, tot felul de angajamente și comunitate demagogice ale fostei conduceri C.O. al F.S.N. Agnita menite parcă să ne ametească vigilența și să ne tulbure judecata în perspectiva alegerilor locale apropiate, așa cum s-a întîmplat în mai 1990. Toate acestea precum și multe altele ne fac să credem că actuala conducere F.S.N.-istă a orașului nu este hotărîtă să schimbe nimic de natură a rupe cu trecutul și a ciștiga credibilitate în fața oamenilor acestui oraș. De fapt nici nu știm dacă orașul are sau nu un primar legal deoarece: În cursul lunii iulie 1991 întreaga conducere a primăriei a fost destituită din funcție iar la scurt timp, Prefectura județului Sibiu a numit în funcție un nou secretar și un nou viceprimar, fără să numească un nou primar. Cu toate acestea, primarul destituit, dl. Ilie Terbea, continuă să fie în funcția de primar iar pe lîngă salariul de primar mai primește și un salariu ca director al Casei orășenești, de cultură. La fel dl. Nițu Viorel numit ca secretar în locul unui om care de fapt ciștigase concursul organizat pentru ocuparea acestui post (oricum aceasta este o problemă în legătură cu care se va pronunța

instanța de judecată sesizată în acest sens) pe lîngă salariul ce-l primește pentru această funcție mai primește încă alte două salarii ca șef al biroului senatorial Agnita și ca jurist la S.C. „Agnitex” S.A. Agnita. Nu știm cum de reușesc dinșii să se achite de obligațiile lor profesionale dar, oricum, performanțele lor depășesc pretențiile Cărții recordurilor găsindu-se mai degrabă locul într-o Carte a super-recordurilor. Situația acestor doi oameni este mai mult decît abuzivă într-un

(continuare în pag. a IV-a)

Opoziția Democratică din Agnita

Pîine din «epoca de aur»

Acum cîteva zile o doamnă din Sibiu a reclamat, la redacție, calitatea necomestibilă a pîinii cumpărate în data de 30 octombrie a.c. de la un magazin. A și specificat căre.

Considerăm însă că nu este cazul să-l arătăm cu degetul nefiind singurul. Voate magazinele de pîine din Sibiu (cu excepția celor care vînd pîine de casă) vînd astfel de produse, că nici pîine nu-i mai putem spune, cei mai mulți cumpărători întrebîndu-se retoric: „Ce, asta-i pîine?”

În rarele cazuri cînd este proaspătă, este necoaptă. Și în multe cazuri cînd este veche are forme contorsionate, gen artă abstractă, cu găuri și pete de culoare.

Mai acum o lună cumpărînd pîine de la magazinul de pe str. Lungă am întregat-o pe vînzătoare: „Din ce epocă este pîinea asta?”. Răspuns spontan: „Din

epoca de aur”. Ce să mai vorbim!

Îi întrebăm și pe cei care fac pîinea dacă produsul consumat de ei sub acest nume este tot din „epoca de aur”.

Natalia DROC

Concert

Joi, 7 noiembrie la ora 19,00 în sala Casei Armatei se va afla, pentru a doua oară în această stagiune, la pupitrul orchestrei simfonice din Sibiu, dl. Director Cristian Florea, avîndu-l ca solist pe reputatul violonist Ștefan Ruha. Programul cuprinde: Divertismentul pentru orchestră de coarde de Bela Bartok, Concertul pentru violă în Re major de L. v. Beethoven și Simfonia nr. 40 în Sol minor de W. A. Mozart. Biletele se pun în vînzare la Agenția teatrală și la intrarea în sală.

M. C.

tionară, Bica Mariana, ridică mari semne de întrebare: sînt în unitate achiziții care nu se justifică în raport cu specificul unității și posibilitățile de desfacere, salariile au fost negociate fără participarea angajaților. Cele două luni în care fosta gestionară trebuia să se decidă dacă „revine au ba”, au expirat, dar problema găsirii unui șef de unitate competent, încă nu s-a rezolvat. Oare cei de la „Resib” își pot permite acest lux?

În data de 14 octombrie 1991, eu nr. 2292 cele 5 lucrătoare de la „Lacto” (pentru că uneia i-a venit rîndul la concediu fără plată) au semnat un referat pe care l-au adresat S.C. „Resib” S.A. prin care solicitau rezolvarea problemelor unității, la care așteptau răspuns în termen de 48 de ore. Au așteptat zadarnic, și ele nici nu mai îndrăznesc să viseze la un salariu adevărat!

Iar noi mai visăm încă la „Lacto-barul” de altă dată!

Gabriela BALAN

CARTUȘ Antrenament

Unii se antrenează pe stadioane, alții în săli de antrenament sau în aer liber.

Există însă și forme mai inedite de antrenament cum ar fi alergătura pe culoarele Prefecturii și Tribunalului.

Sportivul despre care vorbesc își începe cursele dimineața ca o pală de vînt negricios cu strămoși indici și bate neos-tenit la uși ba la Procurorul șef ba la alții pentru a încurca și mai tare ițele destul de încurcate (tot de el) ale plîngerilor penale făcute împotriva sa și a altor șmecheri.

Marile întîrzieri nejustificate în soluționările cauzelor respective dovedește că scrumbia sportivă a găsit ceva audiență, la urechile unor legiuitori.

Bănuim că acest campion al minciunii și hoției, expert și în arta prefăcătoriei și-a prelungit cursele și prin alte locuri.

Ceea ce nu știe însă acest alergător pe culoarele cu bariere deschise, este faptul că societatea noastră nu mai are nevoie de corupție, de minciună și de hoție, precum zicea și dl. prim-ministru Stolojan.

Dan Ioan BOGDAN

INFORMATII

„Kegal-muzical-umoristic (?)”

Așa se numește spectacolul care va avea loc joi, 7 noiembrie a.c. de la orele 17 și 20 la Casa de Cultură a Sindicatelor. Protagonistii spectacolului sînt Adrian Daminescu, Ștefan Hrușcă, Mircea Vintîu, Carmen Mureșan și Aurelian Temișan.

Va putea fi urmărit și un recital de „Umor necenzurat” cu Ioan PaHer, alias Jean Valjean.

Apropo: ținem să reamintim celor de la „Roumanian Agency of Artists Management” «Fantastic Valentine», că personajul romanului „MIZERABILII” de Victor Hugo se numește Jean Valjean și nu Jean Varjean — mizerabilii cum este scris pe afiș. Faecm această observație nu cu rea intenție, însă fără menajamente. Sîntem adepții umorului necenzurat, dar ne indignăm lipsa de respect față de cultură...

Cine știe, poate este și vreo oficialitate rîndurile acestea și pricepe, în sfîrșit, ceea ce este de priceput și nu altceva. Deci, să mai auzim și de bine, că de „vițavercea” ni s-a acrit!

Ovidiu TOMULEȚIU

Zilele

„Amicii Munților”

—Ediția a XIX-a—

În perioada 8-10 noiembrie 1991, Clubul de turism montan „Amicii Munților” Sibiu, organizează cea de a XIX-a ediție „Zilele Amicii Munților”, acțiune ce se va desfășura la cabana „Fîntînele” din Munții Cibin. În cadrul acestor manifestări va avea loc vernisajul unei expoziții cu materiale publicitare turistice, activități de drumeții, masă rotundă cu tema „Cadrul de dezvoltare a turismului montan”, seară cultural-artistică etc.

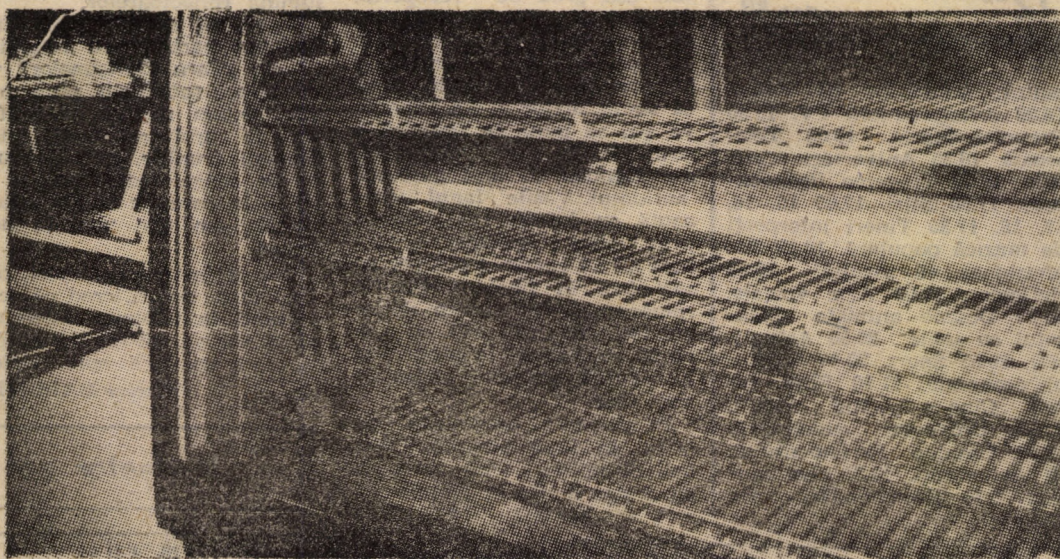
D.I.B.

ȘTIFT

Dacă tot este la modă — și este permis, democratic, „normal” — ca fostele fosile comuniste să-și scoată din nou fețele pe bulevarde și să se organizeze în tot felul de „comitete și comitii” ne putem aștepta ca foștii nomenclaturisti triști mai bine de un an — să se socotească victime ale revoluției, să-și ceară drepturile, iar acestea să le fie satisfăcute.

Aveți motive de veselie, tovarășii!

D.I.B.

Pină cînd ne vom izbi de rafturi goale, cu burta goală?

Foto: Iulian PREDA

DIRECȚIA DE TELECOMUNICAȚII SIBIU

str. Mitropoliei nr. 14

ANGAJEAZĂ:

- **ELECTRICIENI REȚELE TELECOMUNICAȚII** pentru localitățile: Copșa Mică, Bazna, Moșna și Tirnava.

Solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- stagiul militar satisfăcut;
- domiciliul stabil în localitățile respective.

Relații suplimentare la Serv. Rețele, telefon 0 41 30 (305)

Cooperativa „TIMPURI NOI”

Sibiu

cu sediul în str.
Garoafei nr. 4,

● **MAISTRU ME-
CANIC sau MUN-
CITOR SPECIA-
LIST** pentru func-
ția de responsa-
bil unitate „Me-
tal”.

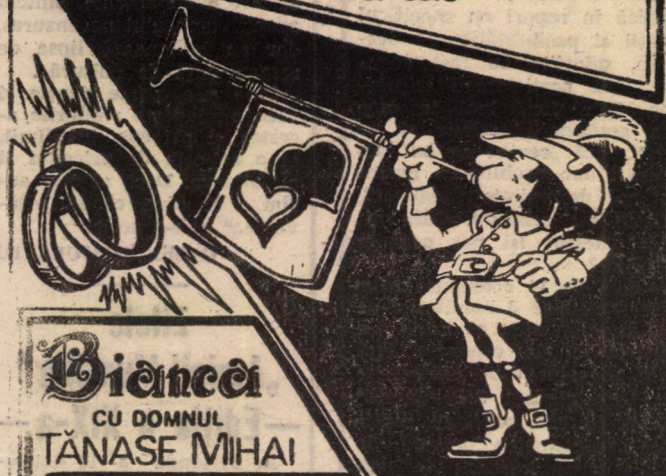
Relații suplimentare
la sediul cooperativei —
Biroul Producție sau la
1 55 11/17.

— 296 —

ANGAJEAZĂ
DE
URGENTĂ

DI. MIHAI ILARIE

își invită toți prietenii credincioși la
NUNTA TRADIȚIONALĂ a
ficei sale

Bianca
CU DOMNUL
TÂNASE MIHAI

care va avea loc la domiciliul din
Str. Rampa Ștefan cel Mare nr. 7

VINERI 8 Noiembrie 1991

ora 12⁰⁰

(303)

PROGRAM

MIERCURI, 6 NOIEMBRIE 1991

10.00 Actualități. ■ Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30
Film serial. „Ultimul meu vis
va fi pentru tine”. 11.30 Super
Channel. 12.40 Ora de muzi-
că. 13.25 Fotbal: Dinamo Bu-
curești — Genoa 1991

pauză: Actualități ■ Meteo.
15.20 Avanspremieră TV. 15.30
Preuniversitară. 16.00 Tele-
școală. 16.30 Aniversări muzi-
cale. 16.50 Tragerea Pronoex-
pres. 17.00 Știri. 17.05 15, 16,
17, 18. 17.35 Tineri interpreți
de muzică populară. 18.05 Te-
leviziunea vă ascultă! 18.30
Reflector. 19.00 Arte vizuale.
19.30 Desene animate „Călă-
rețul cu sabie”. 20.00 Actuali-
tăți. 20.35 Sport. 20.45 Studio-
ul economic. 21.10 Film se-
rial. „Cine e băiatul ăsta?”.
22.15 Universul cunoașterii.
23.00 Cronica Parlamentului.
■ Actualități. 23.35 Pro mu-
sica. 0.10 Recomandări din
program

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut autorizație, elibe-
rată de Prefectura Sibiu, pe
numele Bartos Csaba-Iosif. O
declarație nulă.

VINZARI

● Vind Renault 18 GTS, per-
fectă stare, convenabil, urgent.
Informații telefon 924/21 23.

(5276)

● Vind Ford Transit (75 000
km), stare excepțională. Preț:
4500 DM. Oca Sibiului, telefon
233 A, orele 16—20.

(5268)

● Vind Audi 80, an fabricație
1978. Preț: 2500 DM sau lei.
Negociabil. Telefon 1 66 46.

(5275)

INCHIRIERE

● Caut pentru închiriat gar-
sonieră sau apartament două
camere în centru, Strand, Tere-
zian sau Orașul de Jos. Infor-
mații telefon 1 52 10, între ore-
le 8—15.

(M.P.)

DIVERSE

● **SOCIETATEA DE DECESE**
„UNIREA” anunță membri săi
că în data de vineri, 8 noiem-
brie 1991, ora 15, va avea loc
ADUNAREA GENERALĂ, la
Școala Generală Nr. 18 — Te-
rezian, Comitetul

DEGES

Cu inimile pline de durere,
cu multă tristețe ne despăr-
țim de bunul nostru coleg,

NELU RADIU

(tipograf)

Transmitem condoleanțe
familiei îndoliată.

Colegii tipografi

(M.P.)

„Fotbalul românesc în examen”

Azi și mâine, gong final în
turul doi al cupelor europene.
După trecerea prin „fur-
cile caudine” din primul tur,
în cele trei eșaloane ale fot-
balului european, se așteaptă
rezultate scontate, cât și sur-
prize. Echipile românești în
examen în fața propriilor su-
porteri, partidele retur fiind
hotărâtoare pentru saltul în
etapa a treia. Italienii vin la
București după două înfrin-
geri consecutive în cel mai
tare campionat al Europei.
Speranțe ar fi, două goluri în
dar mai ști, „macaronarii” știu
să joace bine pe terenurile
străine, episodul Sampdoria
nu este așa de departe. Cred
că statutul major al lui Dinamo
va ști să pună în practică o
strategie, la care fotbalistii
din Genova să nu-i găsească
antidotul. Vasile Ianul (care
eaută cu înfrigurare sponsori
prin Italia) și conducerea teh-
nică de 14 carate a echipei va
sărbători în final o victorie
românească, pe care o dorim
cu toții. În turul trei, cu o e-
chipă colorată și la propriu și
la figurat, om mai vedea ce
vom face.

În Ghencea, pregătirile au
intrat în linie dreaptă, fot-
baliștii militari (care nu prea
au arătat multe la Sibiu), își
așteaptă partenerii de între-

Realități agnățene (I)

(urmăre din pag. I)

stat de drept cum tinde să de-
vină România, statutul lor fi-
ind în contradicție flagrantă cu
normele deontologice pe care
trebuie să le respecte un func-
ționar public, rapacitatea și
lipsa lor de bun simț fiind e-
vidente.

Ne permitem să-i punem
d-lui Nițu Viorel doar o singu-
ră întrebare: Care este rostul
activității domniei sale ca șef
al biroului senatorial, de vreme
ce dl. senator F.S.N. Ilie Nis-
tor, agnățean, de când este se-
nator nu a reușit să prezinte
în Parlamentul României nici

o problemă care privește și o-
rașul Agnita, activitatea sa în
acest for legislativ al țării fi-
ind mai mult decît marginală?
Nu mai vorbim de faptul că
n-au organizat nici o întâlnire
cu alegătorii pentru ca dl. se-
nator să-i informeze despre
activitatea sa din parlament,
știut fiind faptul că ziua de
vineri din săptămîna trebuie
să fie dedicată exclusiv muncii
din circumscripții. Noi credem
că pe dinșii nu-i interesează
nimic altceva decît salariile
grase pe care le primesc, dar
pentru care, nu știm dacă au
acoperire practică prin muncă.
(va urma)

SANCTIUNI PENTRU AGRESIUNEA SERBIEI

Dubrovnik — 411 — Pe
dealul din apropierea Du-
brovnikului a avut loc, luni,
un intens schimb de focuri
de artilerie, între croați și
forțele federale. Luptele au
continuat în Vukovar, asupra
cărei localități a început o
ofensivă generală. Soldații
iugoslavi au ajuns la 200 me-
tri de centrul orașului. Radio
Belgrad a anunțat că gene-
ralul Bratic, comandantul
unei unități de la Bruxelles,
ministri de externe din Co-
munitatea Europeană au că-
zut de acord cu trecerea la
eventuale sancțiuni împotriva
agresiunii Serbiei. Douglas
Hurd (M. Britanie) a anunțat
măsurile care se au în vede-
re:

- anularea acordului de
cooperare cu Comunitatea;
- renunțarea la sistemul
preferențial de comerț cu Iu-
goslavia;
- suspendarea ajutorului
economic;
- solicitarea unui sprijin
al O.N.U. pentru trecerea la

un embargo petrolier.

Ieri a sosit la Belgrad lor-
dul Carrington, trimisul Co-
munității Europene. La Haga
s-au discutat ieri măsurile ce
urmăază a se lua contra Ser-
biei, după expirarea ultima-
tului dat de comunitate.

Franța a cerut, la fel și
Germania, înființarea unei
armate europene de inter-
venție în Iugoslavia, pentru a
curma războiul. Propunerea
s-a lovit de împotrivirea Lon-
drei, care respinge ideea u-
nei marginalizări militare a
S.U.A., pe continentul euro-
pean.

Aflat în vizită în Slovenia,
președintele italian F. Cossi-
ga a declarat că turneul său
în această republică nu în-
seamnă și recunoașterea ei.

O informație de ultimă oră,
vorbește de apropiata forma-
re a Republicii Serbia și
Muntenegru.

FLASH

■ Noul premier turc Su-
leyman Demirel, lider al
Partidului Căii Juste (din o-
poziție), urmează a anunța,
azi, lista noului guvern de
coalție. Demirel revine du-
pă 11 ani, cînd armata îl dă-
dea jos de la putere pentru
a doua oară.

■ Faza spaniolă a Confe-
rinței de pace asupra Orien-
tului Mijlociu s-a încheiat,
tentativa evazionistă n-a avut
succes. Siria care s-a dovedit
cea mai inflexibilă, după 12
ore de refuz, prin presiunea
lui Baker a acceptat convor-
biri bilaterale cu Israelul.
Tărilor arabe doreau conti-
nuarea negocierilor la Ma-
drid, Israelul le dorește în
capitalele Orientului Mijlociu;
delegația palestiniană a avan-
sat posibilitatea desfășurării
următoarei etape în S.U.A.
La câteva ore de la încheie-
rea conferinței, pe înălțimile
Golan (cucerite în '67 și a-
nexate în '91) a fost inaugu-
rată o nouă așezare a colo-
nilor evrei, emigranți din
U.R.S.S.

■ China a recunoscut că
a livrat Iranului tehnologie
nucleară.

■ James Baker (secretarul
de stat, S.U.A.) va vizita,
între 15—17 noiembrie a.c.
China, urmînd apoi Japonia
și Coreea de Sud. Din iunie
'89, de la masacrul din Tien
An Men, va fi prima vizită
în China, la asemenea nivel,
din partea S.U.A.

■ Virgil Zbaganu (inginer,
37 ani) s-a decis să facă or-
dine în haosul din România
și să reorganizeze P.C.R.,
propunînd modelul chinez.
Admirator profund al tov.
George Orwell (autorul cărții
„1984”) el nu se sfiște de
sintagma rusine comunistă,
într-o Românie care are ne-
voie de comunism precum
spînzuratul de funie (Deut-
schlandfunk — Radio —
Deutsche Welle, Bonn).

Rubrică de Emil Porime

Redactor șef: **TRAIAN SUCIU**